

Iem fra Randers Amts 4de Valgkreds frem-
 satte, at vi skulde have faaet Ordre til at
 rejse ud og tale, at vi havde faaet Ordre
 til, hvad vi skulde sige, og ikke turde sige
 andet for Ministeriet, det er den kompletteste
 Usandhed, for ikke at bruge et værre Udtryk,
 som jeg ikke vil bruge over for den højtærede
 Forsamling. Den har været brugt paa
 Møder paa en alt andet end forsvarlig
 Maade, paa en aldeles ikke gentlemanlig
 Maade. Det ærede Medlem er ubehagelig
 berørt ved at tale om vort Forsvarsvæsen,
 han vil have, at vi skulle kalde det vort An-
 grebsvæsen. Der bliver sagt nej, men det
 var dog Meningen i Gaar, og jeg vil nok
 se, hvorvidt de Tilhængere, han har i Tin-
 get, vilde være glade ved at have noget, som
 blev kaldt et Angrebsvæsen, de, som ere saa
 fredeligt stemte, og ville have Fred for en-
 hver Pris og ikke ville irritere Sjelen paa
 nogen Maade. De maa se at stille sig af
 med et Medlem, som siger, at vi skulle have
 et Angrebsvæsen. Nej, lad os holde paa,
 at vi ere smaa, at vi ville forsvare vort
 Land, og at vi ville bevare en væbnet Neu-
 tralitet; det er vort Kald og ikke storpolitiske
 Arrangementer med Angrebsvæsen. Dernæst
 siger det ærede Medlem, at Sobefæstningen
 burde lægges ind under Marinen. Om det
 habe allerede de ærede Ministre talt, og de
 ere fuldstændig enige om, at det kan meget
 godt ske, og den højtærede Marineminister
 har billigt Krigsministerens Ord om, at
 det meget godt kunde ske. Men, hvis det
 ærede Medlem tror, at det bliver billigere,
 saa tager han i væsentlig Grad fejl. Jeg
 skal først bemærke, hvad der blev sagt i Dag,
 at det er noget, der ikke kan ske straks, men
 først maa ske lidt efter lidt eller paa en sa-
 dan Maade, at den Besætning, der nu er
 paa Søforterne, maatte blive der i længere
 Tid, til der blev anskaffet noget nyt, altsaa
 flere Marineofficerer, men naar han tror,
 at Marineofficerer ere billigere end Land-
 officerer, da tror jeg, han tager meget fejl,
 jeg tror nok, at de ere en lille Smule dyrere
 saa vel med Hensyn til den Uddannelse, der
 fordres fra Begyndelsen, som særlig paa
 Grund af de Fordringer, de ere vante til at
 stille, og de Fordele, som de meget ofte have.
 Min ærede Sidemand til højre (Bluhme)
 smiler; men han ved det jo fra gammel Tid,
 at Marineofficererne altid have været meget
 bedre stillede i pekuniær Henseende end Land-
 officererne.

Man siger, at dette Forslag staaer i For-
 bindelse med Kjøbenhavns Befæstning. Men
 det er aldeles umuligt at bevise, at det alene
 er fremkaldt ved Kjøbenhavns Befæstning,
 og jeg vover at paastaa, at længe før Kjø-

benhavns Befæstning var gjort til et Fak-
 tum, har der foreligget i Tale og Skrift
 Forslag om, at vi burde udvide vort Artilleri,
 da vi havde for lidt deraf, og det er saa na-
 turligt, at det maatte fremkomme, og med
 meget mere Fynd og Klem for end nu, da
 vi have faaet Fæstningen. Og hvorfor? Det
 ligger lige for: Enhver, der ser ubildet paa
 Sagen, vil indse, at hvis vi ikke havde
 Kjøbenhavns Befæstning, og hvis der kom
 en Fjende ind i Landet et eller andet Sted
 og en Krig brød ud, saa skulde vi i 11te
 Time i Huj og Hast bygge en Fæltbefæst-
 ning, der skulde bestyffes med sværere og
 lettere Skyts, og dertil fordres naturligvis
 Befalingsmandskab, baade Officerer og Under-
 officerer. So lettere Befæstningen er, desto
 større skal Bestyningen være, og desto mere
 Befalingsmandskab skulle vi have, hvis vi
 ville haabe at gaa sejrrig ud af Kampen.
 Altsaa flere Artilleriofficerer er et fuldstæn-
 dig berettiget Krav under Forudsætning af,
 at Armeen skulde være forsynet med et under
 almindelige Fæltforhold brugeligt Artilleri.
 Og jeg skulde næsten fristes til at sige —
 og derved ville de Herrer faa et Indtryk af,
 at vi ikke have saa megen Mundturv paa,
 som de vistnok tro, at vi militære have —
 at det Forslag, der her foreligger, er efter
 min Mening alt for beskedent. Man har
 efter min Mening fordret alt for lidt, man
 skulde have fordret meget mere Artilleri og
 flere Ingeniører. Jeg siger det, fordi det er
 min Overbevisning, at vi have alt for lidt
 Artilleri, og at det, der her er foreslaaet,
 har Ministeren forlangt som det mindste
 Minimum, der kunde være Tale om at tage
 imod. Naar man ved, hvorledes det gaar
 med alle Forslag her i Tinget, at man be-
 klipper, beklipper, beklipper det ene efter det
 andet, saa var det rimeligt, om man havde
 forlangt mere, thi saa havde der været lidt
 at flaa af paa. Men det synes jeg ikke,
 skal være en Bebrejdelse mod den højtærede
 Minister; og den Side af Tinget, hvortil
 jeg ikke hører, burde være glad derved og
 sige: Den højtærede Krigsminister er en
 Mand, der kun foreslaar det Minimum, det
 mindst mulige, han kan være berettiget til.
 Nu bliver der talt saa meget om, at vi jo
 maa huiste paa, at dette Fæstningsvæsen er
 taget provisorisk. Ja, hvis Skyld er det, at
 det er taget ad provisorisk Vej? Jeg ved
 meget godt, at de ærede Herrer til venstre
 saa vel den forhandlende som den ikke for-
 handlende Del, at disse Grupper ville sige,
 at det er Ministeriets og Højres Skyld.
 Men vi vende det om og sige, at hvis
 Visnepolitikken ikke havde eksisteret, saa var
 der maaste kommet meget ud, som havde